

צייד

מאת דניאל בוצר עבור פרוייקט המחזאים 15

דראפט 3

חניון מחוץ לאולם חתונה. לילה. תחונה מתנהלת בפנים. גיל יוצא מהאולם החוצה. הוא בן 32. לבוש יפה אך כובע מסיבות צבעוני. הוא מציץ בפלאפון, מחזיר לכיס. מוציא ג'וינט מקופסא ומדליק. הוא נשען על הקיר ומסתכל על הירח. מעשן. לבמה נכנסת אליס. בת 25. היא מחזיקה כוס וויסקי ביד ויש לה קשת עם נוצצים על הראש. היא נשענת לא רחוק ממנו. ומוציאה לעצמה סיגריה.

אליס: מפריע לך?

גיל: מה?

אליס: אני?

גיל: לא.

אליס: מה זה? ג'וינט?

גיל: רוצה?

אליס: תמיד. {מתקרבת והוא מעביר לה את הג'וינט. היא לוקחת שתי שאכטות ארוכות ומחזירה

לו} תודה.

גיל: בכיף.

אליס: איזה ירח אה?

גיל: כן.

אליס: אתה יודע שבגלל כוח המשיכה של הירח יש את הגאות והשפל של הים?

גיל: האמת שידעתי.

אליס: זה מטורף שיש סלע ענק מאות קילומטרים מפה, מרחף בחלל ומושך אליו את כל הים.

גיל: הטבע זה הדבר הכי עוצמתי שיש.

אליס: נראה לי שהייתי תן בגלגול הקודם. יש לי משיכה מטורפת לירח.

גיל: תן?

אליס: {מיללת כמו תן. גיל קצת נבורך} מה אתה היית? בגלגול הקודם?

גיל: לא יודע, דובי?

אליס: בהחלט נראה שיש לך חיבוק דוב. {מורידה את החזייה} תסלח לי כן? אי אפשר לנשום שם.

חום איימים.

גיל: גם המוזיקה רועשת.

אליס: המוזיקה רועשת? ואי, בן כמה אתה? חמישים?

גיל: לא רחוק משם. {צוחקים}

אליס: וויסקי סבא?

גיל: תביאי. {שותה את הכוס ומחזיר לה}

אליס: סיימת לי את כל הוויסקי!

גיל: הייתי צמא.

אליס: זאת לא התנהגות ג'נטלמנית.

גיל: מצטער.

אליס: תתבייש לך.

גיל: להביא לך כוס אחרת?

אליס: נראה לך. כולה וויסקי אחי! {פאזזה} אז תגיד?

גיל: כן?

אליס: למה יצאת לפה?

גיל: רציתי רגע שקט.

אליס: אה, יצאת לפה כי חיפשת קצת שקט?

גיל: כן.

אליס: אתה פה כי אתה חיפשת קצת שקט?

גיל: כן, נראה לי.

אליס: אז אני מפריעה. {מסתובבת לחזור לחתונה}

גיל: את לא מפריעה.

אליס: אז אתה רוצה שאני אשאר?

גיל: רק אם את רוצה.

אליס: אתה רוצה?

גיל: אני אשמח.

אליס: אני אשמח?

גיל: מה?

אליס: נשמע שאתה אומר את זה כדאי לצאת מידי חובה.

גיל: אני אשמח שתישארי, יותר טוב?

אליס: נכון שזה לא היה כל כך קשה? {חוזרת אליו} תביא {לוקחת את הגוינט, מעשנת}

גיל: אז את מהצד של הכלה?

אליס: באמת אכפת לך מאיזה צד אני? זה מה שמעניין אותך?

גיל: למה לא?

אליס: כי זה לא מעניין.

גיל: אז מה כן מעניין?

אולי שתהיה מוכן להודות למה אתה כאן באמת!

גיל: רוצה לספר לי?

אליס: לא.

גיל: טוב. {פאזזה}

אליס: רוצה לשחק משחק?

גיל: לא ממש.

אליס: אתה יודע מה זה סאבטקסט?

גיל: המשמעות הנסתרת של המילים.

אליס: לא בדיוק, אין באמת קשר בין המילים לסאבטקסט אבל זה המשמעות האמיתית של מה שאומרים. נגיד אני יכולה להגיד "אני עייפה" אבל אני בעצם מתכוונת ל "אני כועסת עליך ואין סיכוי

שתקבל הלילה". מוכר?

גיל: מוכר.

אליס: אז זה המשחק, מעכשיו אנחנו נגיד את ההפך הגמור ממה שאנחנו רוצים להגיד. טוב?

גיל: טוב.

{פאזזה}

אליס: אתה לא סותם את הפה.

גיל: זה מרוב שיש לי מה להגיד.

אליס: אחת החתונות אה?

גיל: כן, פיצוץ של חתונה.

אליס: מתה על הדיגיטי.

גיל: והאוכל מעלף {צוחקים} איזה אדיוטי זה.

אליס: אני מוצאת חן בענייך?

גיל: איכס מגעילה. {מתקרבת}

אליס: שתדע שבחיים לא תוכל לנשק אותי.

גיל: מי רוצה בכלל?

אליס: אני לא מציעה לך לנסות. {מתקרבת}

גיל: אני לא יכול!

אליס: לא יכול?

גיל: לנשק אותך!

אליס: אז למה יצאת כאן?

גיל: מה הקשר?

אליס: אתה רוצה להגיד לי שכשיצאת לכאן לא הייתה לך תקווה קטנה בלב שאולי גם אני אצא

אחר כך?

גיל: למה נראה לך?

אליס: אולי כי כל הערב אתה נועץ בי את העיניים שלך!

גיל: לא אני לא!

אליס: אני אני מבינה שחזרנו למשחק?

גיל: לא חזרנו למשחק!

אליס: אז למה אתה לא כנה?

גיל: אני כנה.

אליס: ואני בננה.

גיל: מה את רוצה שאני אגיד?

אליס: שקיוות שאני אצא אחרייך.

גיל: גם אם קיוותי זה לא משנה באמת.

אליס: למה?

גיל: כי אני נשוי.

אליס: אוי נו. בואנה אתה מאכזב. מה, גם אתה נפלת בזה?

גיל: לגמרי.

אליס: אתה עובד עליי.

גיל: {מראה לה טבעת} לא ממש.

אליס: כן, אז איפה אשתך? אולי זאת סתם טבעת של סבא שלך שמת איפשהו?

גיל: היא בבית.

אליס: אז למה הסתכלת עליי?

גיל: לא יודע...סתם.

אליס: אנשים לא עושים דברים סתם.

גיל: אולי רציתי להרגיש?

אליס: אתה שואל?

גיל: להרגיש עוד חלק.

אליס: חלק?

גיל: חלק מהמשחק הזה שכולם משחקים בו. הצייד הזה. להרגיש שאולי עוד יש לי איזושהי יכולת בסיסית.

אליס: לצוד?

גיל: אולי הייתי מגדיר את זה כמו לתפוס פרפר ברשת ואז לשחרר אותו ללא פגע.

אליס: תפסת פרפר אז לא תהנה כבר מהיופי שלו לרגע?

גיל: סליחה?

אליס: התאמצת. תפסת את הפרפר. זכותך להנות מהיופי שלו.

גיל: זכותי גם לבחור שלא.

אליס: מה שאתה עושה זה יותר כמו לדוג דג עם קרס, להעלות אותו בחכה ולזרוק אותו בחזרה למי מלח עם חור בגוף וזאת לא התנהגות כל כך יפה.

גיל: זה באמת לא נשמע משהו.

אליס: אם הדג בלע את הפתיון, הוא חייב להאכל. אם לא, הוא נפצע לשווא וזאת אכזריות.

גיל: אף פעם לא חשבתי על זה ככה. האמת שאף פעם זה לא היה יותר ממבטים עד היום.

אליס: יוצא לך הרבה להרגיש ככה?

גיל: איך?

אליס: כמו עכשיו. שאתה פוגש מישהו פתאום באמצע החיים ואתה מביט לו בעיניים ואתה מרגיש שאתה מכיר את הבן אדם כבר שנים. שרק מהעיניים שלו יש לך תחושה של בית.

גיל: ככה את מרגישה?

אליס: אתה מבין על מה אני מדברת נכון?

גיל: אני אפילו לא יודע איך קוראים לך!

אליס: אליס.

גיל: שם יפה.

אליס: אבא שלי מעריץ של לואיס קרול.

גיל: שזה?

אליס: מי שכתב את עליסה בארץ הפלאות.

גיל: ידעתי את זה.

אליס: אם אתה אומר.

גיל: אני גילי

אליס: אתה יודע שהדבר הזה שקורה בנינו עכשיו בממוצע קורה פעמיים בחיים של כל בן אדם.

גיל: איפה שמעת את זה?

אליס: בויקיפדיה.

גיל: תחת איזה ערך?

אליס: נפש תאומה.

גיל: את צוחקת עליי.

אליס: נכון שאתה גם מרגיש את זה? בכנות אבל!

גיל: את בהחלט מסחררת.

אליס: מסחררת? ממה אתה מפחד?

גיל: בעיקר מעצמי.

אליס: אתה יכול להגיד שאני מוצאת חן בענייך. אל תדאג, אני לא אספר לאף אחד.

גיל: את מוצאת חן בעיני.

אליס: אתה לא מרגיש הקלה?

גיל: האמת שאני רק יותר בלחץ.

אליס: ממה?

גיל: ממך!

אליס: אני מלחיצה אותך?

גיל: פתאום אני מרגיש קצת הדג.

אליס: פוחד שלא תשלוט בעצמך?

גיל: אני די מסטול.

אליס: אחלה תירוץ למחר.

גיל: למה?

אליס: לא למנוע מעצמך כלום היום. **{גיל מסתכל בפלאפון}** היא בטח ישנה מזמן.

גיל: כן.

אליס: לפני כמה זמן התחתנתם?

גיל: לפני חמש וחצי שנים.

אליס: פאק, חמש וחצי שנים!

גיל: כן.

אליס: עם אותה בחורה?

גיל: כן.

אליס: ואתה עוד אוהב אותה?

גיל: ברור.

אליס: אתם עוד עושים סקס?

גיל: פה ושם.

אליס: איזו אומללות. {צוחקים} ואף פעם לא היית עם מישהי אחרת?

גיל: ברור שהייתי.

אליס: אני מתכוונת מאז שאתה איתה!

גיל: לא.

אליס: והיא?

גיל: לא נראה לי.

אליס: אתה יודע שזה יקרה מתישהו כן? כולם בוגדים...זה הטבע שלנו. מונוגמיה זה נגד הטבע

האנושי. אין תחושה יותר מספקת מכיבוש אישה, מסכים?

גיל: לא יכול לשלול.

אליס: אז למה שאני לא אהיה כבר הפעם הזאת במקום שתבזבז את הבגידה שלך על איזו מישהי

שבכלל לא עושה לך כלום? יש לך הזדמנות חד פעמית שלא תשוב עוד. תחשוב טוב שלא תבכה לי

אחרי זה..

גיל: אני לא יכול.

אליס: למה?

גיל: כי אני לא כזה.

אליס: כולם כאלה.

גיל: אני לא.

אליס: אף אחד לא ידע.

גיל: אני אדע.

אליס: חבל.

גיל: מה?

אליס: עד שמישהו שמוצא חן בעיני הוא צריך להיות יותר צדיק מהאפיפיור.

גיל: לכי תתפסי לך איזה רווק. יש פה מלא.

אליס: אם מישהו רוצה פיצה מה עוזר לו שוקולד?

גיל: נראה לי אני חוזר פנימה.

אליס: אתה צדת אותי רק לשם שעשוע.

גיל: צודקת!

אליס: ואתה משאיר אותי לדמם פצועה.

גיל: אני מצטער!

אליס: אתה מרגיש יותר טוב עכשיו כשהצלחת לצוד?

גיל: האמת שאני מרגיש די חרא.

אליס: למה? דווקא עמדת במבחן!

גיל: כי חציתי פה כמה קווים אדומים.

אליס: אבל לא עשית כלום.

גיל: גרמתי לך להרגיש שיש סיכוי שיכול לקרות בינינו משהו וזה חמור מספיק.

אליס: אל תחמיר עם עצמך כל כך. לפעמים צריך לצאת לטיול בשביל להעריך את הבית.

גיל: מאחל לך למצוא בית, באמת.

אליס: כלב!

גיל: מה?

אליס: בגלגול הקודם שלך לא היית דוב. היית כלב. בגלל הנאמנות?

גיל: תודה. אני חושב!

אליס: נפגש בגלגול הבא.

סוף